

Paras halaus ikinä!

Lori Foote
(Perustuu tositahtumaan)

Ellie rakasti halauksia. Halauksia isältä. Halauksia mummilta ja ukilta. Halauksia äidiltä. Halaukset antoivat hänelle lämpimän tunteen. Ja turvallisen. Ja onnellisen.

Siksi Ellie halasi äitiä kirkossa. Hänestä oli ihanaa istua äidin sylissä. Äiti piti häntä aina lähellä.

Sitten sakramenttikokous päättyi. Oli Alkeisyhdistyksen aika. Ellie rakasti Alkeisyhdistystä. Hän oli nyt iso tyttö.

Kolmevuotias! Hänellä oli jopa omat pyhät kirjoitukset!

Mutta tänään Ellie vain halusi halata äitiä ikuisesti.

Äiti kantoi Ellien käytävään. Alkeisyhdistyksen huoneessa äiti laski Ellien tuolille.

”Saanko minä tulla sinun kanssasi?” Ellie kysyi.

”Et”, äiti vastasi. Hänen äänensä oli ystävällinen.

”Sinun pitää olla sinun luokassasi”, äiti sanoi.

”Ja minun pitää olla minun luokassani.”

Äiti suukotti Ellien poskea. Sitten äiti käveli ulos ovesta.

Ellie tunsi kyynelten vierivän poskilleen.

Hän ajatteli sitä, kuinka äiti piteli häntä sylissä. Äiti piteli häntä aina sylissä, kun he lukivat Mormonin kirjaa. Yleensä he lukivat sitä perheen kesken. Mutta toisinaan Ellie ja äiti lukivat kahdestaan.

Ellie nosti Mormonin kirjan käteensä. Sen sisällä oli kuva Jeesuksesta.

Ellie sulki kirjan ja halasi sitä. Hänestä tuntui kuin hän olisi halannut Jeesusta.

Hänestä tuntui lämpimältä. Ja turvalliselta. Ja onnelliselta. Se oli paras halaus ikinä! ●

*Kirjoittaja
asuu Utahissa
Yhdysvalloissa.*

Mikä auttoi Ellietä, niin että hänestä tuntui paremmalta, kun hän oli surullinen?